



พ่อเจ้าชีวิตอ้าว ท่านเป็นกษัตริย์องค์หนึ่งของเชียงใหม่ กล่าวกันว่ามิพระสุรเสียงห้าวหาญน่าสะพรึงกลัวที่สุด เวลาพระองค์ท่านไม่พอพระทัยอะไรขึ้นมาเพียงแต่เปล่งสุรเสียงออกมาว่า “อ้าว” คำเดียวเท่านั้นก็มีอำนาจพอที่จะทำให้คนที่ได้ยินถึงแก่ขวัญบินเอาย่าง ๆ ทรงมีน้ำพระทัยเด็ดขาดและค่อนข้างจะดุร้าย แต่สมัยโน้นใครบ้างที่จะไม่โหดร้าย ใครบ้างที่จะไม่ทรงพระราชอำนาจเหนือเศียรเกล้าประชาชนพลเมือง ยุคนั้นไม่ว่านอกหรือในประเทศล้วนแต่ทรงอำนาจราชศักดิ์เต็มอัตราด้วยกันทั้งนั้น พ่อเจ้าชีวิตอ้าวองค์นี้ความจริงมีพระนามเป็นทางการอีกพระนามหนึ่ง แต่ประชาชนพลเมืองนิยมเรียกคือ “พ่อเจ้าชีวิตอ้าว” พ่อเจ้าชีวิตองค์นี้ท่านผู้เฒ่าผู้แก่ทางเหนือเล่าสืบต่อกันมาว่า เป็นยักษ์มาเกิดเป็นเจ้าเมืองเชียงใหม่เพราะฉะนั้นจึงมีพระทัยโหดร้าย พ่อเจ้าชีวิตอ้าวอาจมีพระทัยดุร้ายเฉียบขาดแต่พระองค์ท่านก็รักความซื่อสัตย์สุจริตเกลียดความทรยศคดโกงต่างๆว่ากันว่าพระองค์ทรงเป็นตุลาการตัดสินความด้วยพระองค์เอง

บัญญัติกฎหมายขึ้นใช้เองกฎหมายของพ่อเจ้าชีวิตอ้าวนั้นประหลาดที่สุด

คือทรงกำหนดโทษคนที่ลักเล็กขโมยน้อยหรือคนที่ชอบขโมยพริกมะเขือผักหญ้าที่เขาปลูกไว้หนักกว่าคนที่ฆ่าคนตาย

พระองค์ท่านทรงเห็นว่าบุคคลไม่มีปัญญาจะปลูกพริกปลูกมะเขือกินนับว่าเป็นคนเกลียดคร้านมีหน้าซ้ำยังไปรบกวนเบียดเบียนคนที่ปลูกไว้ก็

นับว่าเป็นคนรกรกโลกใช้การไม่ได้ท่านจึงให้พาเอาไปตัดตีนสิ้นมือ ปรากฏว่าตั้งแต่นั้นมา

ไม่เคยมีขโมยพวกลักเล็กขโมยน้อยอีกเลยแต่สำหรับคนที่ฆ่าคนตายนั้นพระองค์ท่านทรงชำระเป็นรายๆไป

ถ้าเป็นการฆ่าคนเพื่อรักษาเกียรติยศหรือเพื่อป้องกันตัวอะไรทำนองนี้โทษก็น้อยบางที่แทบไม่มีการลงโทษเลยทั้งนี้เพราะพระองค์ท่านทรงเห็นใจคนที่ป้องกันเกียรติยศ

หรือป้องกันตัวเองนับเป็นโทษสถานเบา นอกจากกำหนดบทลงโทษแปลกๆดังกล่าวแล้ววิธีพระองค์ทรงจับเท็จก็ยังแปลกแหวกแนวกว่าสมัยนี้อีกคาดไม่ถึง อาทิเช่น

ครั้งหนึ่งมีผู้มาร้องเรียนว่าหมู่บ้านแห่งหนึ่ง เกิดมีคนมาขโมยกระบือของชาวบ้านไปแต่จับมือใครดมไม่ได้

พ่อเจ้าชีวิตไม่รอช้าเสด็จไปที่โรงประชุมแล้วสั่งให้ผู้ใหญ่บ้านกำนันบ่าวร้องให้ราษฎรมาประชุม เพื่อฟังโอวาทของเจ้าชีวิต

ผู้ใหญ่บ้านกำนันทุกตำบลก็พากันไปประกาศบ่าวร้องให้ราษฎรพากันมาฟังโอวาทของเจ้าชีวิตถ้วนหน้าแต่ไม่ได้บอกว่าเรื่องที่มีคนลักขโมยควายของชาวบ้าน

คงบอกแต่เพียงให้ฟังโอวาทเท่านั้นคือราษฎรมาประชุมกันพร้อมหน้าแล้วพ่อเจ้าชีวิตก็เสด็จออก

พวกที่พากันนั่งใจตุ้มๆต่อมๆเพราะเคยรู้ว่าก่อนแล้วว่าพระสุรเสียงของพระองค์ท่านนั้นทรงอำนาจปานใด พ่อเจ้าชีวิตตั้งต้นพระราชทานโอวาทมีใจความว่า

ขอให้ราษฎรช่วยกันรักษาความสงบ แต่อย่าเบียดเบียนแก่งแย่งหรือประทุษร้ายต่อกันทรงใช้เสียงที่พยายามดัดให้นุ่มนวลเป็นพิเศษ

ทำให้ประชาชนที่มาพากันชื่นชมโสมนัสเป็นยิ่งนักเมื่อจบโอวาทแล้วก็ตรัสอนุญาตว่าทุกคนกลับไปบ้านได้

สิ้นพระสุรเสียงทุกคนลุกขึ้นเดินและขยับตัวพากันไปที่ละคนสองคน แต่ทันใดนั้นเองพระสุรเสียงอันมีความดังปานเสียงฟ้าร้องก้องกังวานขึ้นมาว่า

“ไอ้คนที่ลักขโมยควายเมื่อคืนนี้หยุดอย่าฟังไป” ดังที่เคยบอกแล้วว่าพระสุรเสียงของพ่อเจ้าชีวิตนั้นมีอำนาจเหนือจิตใจของทุกคน

เพราะฉะนั้นพอสิ้นพระสุรเสียงก็ปรากฏว่า เจ้าหนุมใหญ่คนที่ขโมยควายหยุดยืนตัวสั่นอยู่กลางโรงประชุมใบหน้าซีดขาว

เต็มไปด้วยอาการพิรุณเต็มตัวมันสารภาพโดยตัวว่าได้ลักขโมยของชาวบ้านไปจริง

จิตวิทยาของเจ้าพ่อชีวิต "อ้าว"

•เขียนโดย Administrator•

•วันอาทิตย์ที่ 22 กรกฎาคม 2012 เวลา 17:44 น. • - •แก้ไขล่าสุด • •วันอาทิตย์ที่ 05 สิงหาคม 2012 เวลา 10:22 น. •

---

